

Sygn. akt III RC 431/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 24 lutego 2016 r.

Sąd Rejonowy w Tarnowskich Górach Wydział III Rodzinny i Nieletnich

w składzie:

Przewodniczący: SSR Marzena Strojek

Protokolant: Patrycja Sirek

po rozpoznaniu w dniu 24 lutego 2016 r. w Tarnowskich Górach

na rozprawie sprawy prowadzonej

z powództwa małoletniego F. P. (1) działającego przez matkę K. D.

przeciwko R. P. (1)

o podwyższenie alimentów

1) zasądza od pozwanego R. P. (1) tytułem alimentów na rzecz małoletniego powoda F. P. (1) kwotę po 600 (sześćset) złotych miesięcznie, płatną z góry do 10-go dnia każdego miesiąca wraz z odsetkami ustawowymi w razie opóźnienia w płatności którejkolwiek z rat, poczynwszy od dnia 1 stycznia 2016 r., płatne do rąk matki małoletniego powoda K. D., a to w miejsce alimentów ustalonych ugodą zawartą przed Sądem Rejonowym w Tarnowskich Górach z dnia 25 października 2011 r. w sprawie sygn. III RC 476/11 w kwocie po 420 (czteryście dwadzieścia) złotych miesięcznie;

2) umarza postępowanie w części, w której strona powodowa cofnęła żądanie pozwu;

3) nakazuje pobrać od pozwanego R. P. (1) na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego w Tarnowskich Górach kwotę 108 (sto osiem) złotych tytułem nieuiszczonej opłaty od pozwu, od ponoszenia której strona powodowa była zwolniona z mocy prawa;

4) wyrokowi w punkcie 1 nadaje rygor natychmiastowej wykonalności.

Sygn. akt III RC 431/15

UZASADNIENIE

Pozwem z dnia 20 sierpnia 2015 r. K. D. , działając imieniem małoletniego syna F. P. (1), wniosła o podwyższenie od pozwanego R. P. (2) alimentów ustalonych wyrokiem tut. Sądu z kwoty 420 zł miesięcznie do kwoty po 800 zł poczynwszy od dnia wniesienia pozwu.

W uzasadnieniu podniosła, iż obecna kwota alimentów na rzecz małoletniego nie wystarcza na zaspokojenie jego potrzeb. Wskazała, iż pozwany nie uczestniczy w życiu swojego syna , ostatni raz widział małoletniego w 2014 r. przy okazji wyrażenia zgody na wyrobienie paszportu dla małoletniego i poza alimentami nie partycypuje w innych wydatkach dotyczących małoletniego , nie czyni mu prezentów, dwa razy do roku przesyła małoletniemu kartki, i na tym się kończy jego rola jako ojca małoletniego. Matka małoletniego podniosła, iż F. P. (1) pozostaje pod stałą kontrolą lekarską z powodu rozszczepu wargi, na także ma problemy z koncentracją uwagi i w związku z tym posiada orzeczenie o stopniu niepełnosprawności, i opieką małoletniego w tym względzie, jak i procesem jego leczenia zajmuje

się wyłącznie ona. K. D. podała również, iż małoletni wraz z nowym rokiem szkolnym rozpocznie naukę w VI klasie szkoły podstawowej.

W odpowiedzi na pozew R. P. (1) wniósł o oddalenie powództwa małoletniego syna F. P. (1).

W uzasadnieniu podniósł, iż do dnia dzisiejszego łoży regularnie alimenty na rzecz małoletniego syna. Przyznał iż w 2014 r. widział się ostatni raz z małoletnim przy okazji wyrażenia zgody na wyrobienie paszportu dla niego. Podniósł, iż po wyrażeniu zgody matka małoletniego przestała odbierać od niego telefony, a gdy już udało mu się z nią porozmawiać ponieważ chciał złożyć synowi życzenia z okazji świąt, K. D. oświadczyła mu, aby przestał się z synem kontaktować. Jednocześnie pozwany podniósł, iż obecne mieszka ze swoimi rodzicami w M., poza małoletnim synem F. P. (1) ma na utrzymaniu córkę M. lat 17 oraz syna S. lat 13, na których łoży alimenty po 500 zł miesięcznie na rzecz każdego z nich. Podniósł, iż pracuje z minimalnym wynagrodzeniem za pracę, a co drugą sobotę musi brać po nocach dodatkowe prace, aby zarobić na swoje utrzymanie. Wskazał, iż jego rodzice mają już po 80 lat, są osobami schorowanymi. Podkreślił, iż pracuje ponad swoje siły i nie stać go na podwyższenie alimentów na rzecz małoletniego. Podał też, iż z powodu siedzącej pracy ma zwyrodnienie kręgosłupa i związku z tym wymaga leczenia, rehabilitacji i zażywania leków. Jednocześnie pozwany wskazał, iż matka małoletniego, jak i jej mąż pracują zarobkowo i dobrze zarabiają, gdyż, jak mu wiadomo wyjeżdżają na wakacje w egzotycznych krajach oraz spędzają ferie poza granicami kraju. Dodał, iż matka małoletniego pobiera na swoją córkę K. alimenty od jej ojca, a swojego pierwszego męża.

Na rozprawie w dniu 21 grudnia 2015 r. matka małoletniego powoda precyzując żądanie pozwu wniosła o zasądzenie od pozwanego na rzecz małoletniego F. P. (1) alimenty w kwocie po 700 zł miesięcznie, począwszy od dnia złożenia pozwu, uzasadniając, jak w treści pozwu.

Pozwany w odpowiedzi na powyższe uznał żądanie pozwu do kwoty po 450 zł miesięcznie, wnosząc o oddalenie powództwa w pozostałej części, uzasadniając, jak w odpowiedzi na pozew.

Na rozprawie w dniu 24 lutego 2016 r. matka małoletniego powoda precyzując żądanie pozwu wniosła o zasądzenie od pozwanego na rzecz małoletniego F. P. (1) alimenty w kwocie po 600 zł miesięcznie, a to w miejsce poprzednio ustalonych alimentów w kwocie po 420 zł miesięcznie, począwszy od dnia 1 stycznia 2016 r., cofając powództwo w pozostałej części, uzasadniając jak dotychczas.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Ugodą zawartą przed Sądem Rejonowym w Tarnowskich Górach z dnia 25 października 2011 r. w sprawie III RC 476/11 pozwany R. P. (1) zobowiązał się do łożenia na rzecz małoletniego F. P. (1) alimenty w kwocie po 420 zł miesięcznie, a to w miejsce poprzednio ustalonych alimentów ugodą zawartą przed tym Sądem w dniu 24 października 2005 r. w sprawie III RC 397/05.

(dowód: akta Sądu Rejonowego w Tarnowskich Górach w sprawie III RC 476/11)

W dacie poprzedniej sprawy małoletni F. P. (1) miał 7 lat, ukończył I klasę szkoły podstawowej, matka małoletniego K. D. miała wówczas 38 lat, pracowała zarobkowo w (...) Sp. z o.o. w G. z średnim zarobkiem netto około 2.200 zł miesięcznie.

Pozwany w dacie ostatniej sprawy miał 44 lata, poza małoletnim synem F. P. (1) miał na utrzymaniu małoletnich S. i M. rodzeństwo P., na których przekazywał ich matce łącznie 300 zł miesięcznie, a nadto partycypował w połowie kosztów utrzymania małoletnich, pozostawał w związku małżeńskim z D. P. - matką w/w małoletnich, z którą pozostawał w faktycznej separacji. Pozwany R. P. (3) nie posiadał wówczas stałego zatrudnienia, w 2010 r. uzyskał dochód w wysokości 5.383,50 zł, mieszkał ze swoimi rodzicami.

(dowód: akta Sądu Rejonowego w Tarnowskich Górach w sprawie III RC 476/11)

Aktualnie małoletni F. P. (1) ma 11, uczęszcza do VI klasy szkoły podstawowej.

Orzeczeniem (...) do Spraw Orzekania o Niepełnosprawności w B. z dnia 11 czerwca 2015 r. małoletni został zaliczony do osób niepełnosprawnych od 7 roku życia, do dnia 31 sierpnia 2016 r.

Małoletni leczony jest u psychiatry dzieci i młodzieży od lipca 2013 r. z powodu zespołu nadpobudliwości psychoruchowej z deficytem uwagi w (...) dla Dzieci w Centrum Psychiatrii w S.. Małoletni w związku z tym wymaga stałego leczenia farmakologicznego i regularnych wizyt lekarskich co 3 miesiące, które odbywa w ramach NFZ. Koszt paliwa z P. do S. i z powrotem to 50 zł. Małoletni zażywa lek psychotropowy, gdy uczęszcza do szkoły i miesiąc leczenia małoletniego to 60 zł.

Poza tym małoletni leczony jest w poradni ortodontycznej przy klinice w Z., gdzie wizyty odbywa w ramach NFZ . Koszt paliwa z P. do Z. i z powrotem to 30 zł.

Małoletni leczony jest również w poradni chorób płuc w P. z powodów częstych infekcji dróg oddechowych w ramach NFZ i od wiosny do jesieni małoletni zażywa leki alergiczne, gdyż jest uczulony na grzyby. Wówczas na leki jego matka przeznacza 30 zł miesięcznie.

Małoletni wymaga też wymaga leczenia okulistycznego i co 2 lata ma wymieniane okulary – oprawki wraz ze szklami, co kosztuje łącznie 300 zł.

F. P. (1) uczęszcza na terapię psychologiczną do Poradni P. – Pedagogicznej w P..

Małoletni F. P. (1) urodził się z rozszczepem wargi i po narodzinach przeszedł pierwszą operację w związku z tym. Kolejną miał, gdy miał 8 lat a następną będzie miał, gdy będzie miał 16 lat.

Małoletni ma przyznany zasiłek pielęgnacyjny w wysokości 153 zł. Zasiłek ten małoletni ma przyznany od czerwca 2015 r. do 31 sierpnia 2016 r.

Na podręczniki i przybory szkolne na początku tego roku szkolnego jego matka wydatkowała łącznie 500 zł, z kolei za ubezpieczenie i komitet zapłaciła łącznie 90 zł.

Małoletni F. P. (1) poza zajęciami lekcyjnymi uczęszcza na zajęcia pozalekcyjne – dodatkowy język polski i matematykę, na terenie szkoły, które są bezpłatne.

W tym roku szkolnym małoletni był raz w kinie i dwa razy na przedstawieniach wraz z klasą. Łącznie te wyjścia kosztowały jego matkę 30 zł. Poza tym małoletni F. P. (1) był wraz z klasą na jednodniowej wycieczce, która kosztowała 50 zł plus kieszonkowe w wysokości 20 zł. Z kolei tegoroczne ferie zimowe małoletni spędził na półkoloniach zorganizowanych przez szkołę, które kosztowały 130 zł. Trwały one dwa tygodnie. W tym czasie małoletni otrzymał od matki łącznie 100 zł.

Na jedzenie dla małoletniego K. D. przeznacza w miesiącu 300-400 zł. Na środki czystości, chemię i kosmetyki natomiast 50 zł miesięcznie.

Matka małoletniego co 2-3 miesiące kupuje synowi dwie pary spodni. Jedna para spodni kosztuje 40 zł, zaś raz na sezon kupuje synowi kurtkę za 100 zł. Z kolei dwa razy w roku kupuje synowi półbuty za 60 zł i raz w roku obuwie na zimę za 100 zł.

Latem ub. roku małoletni był na wakacjach w M., koszt pobytu małoletniego kosztował jego matkę między 1.000 a 1.200 zł za 2 tygodnie.

Małoletni posiada własny telefon komórkowy na abonament, który kosztuje 50 zł miesięcznie.

Małoletni F. P. (1) jada obiady w szkole, za które jego matki płaci po 50 zł miesięcznie.

Alimenty na rzecz małoletniego jego ojciec R. P. (4) łoży regularnie. Poza tym wysyła małoletniemu kartkę na święta i dzwoni do niego w święta i urodziny. Poza tym pozwany nie partycypuje w innych kosztach utrzymania syna, nie przekazuje mu prezentów, za wyjątkiem komunii, na którą zakupił synowi laptop za 1.000 zł. Pozwany nie jest zorientowany w sytuacji szkolnej ani zdrowotnej małoletniego, nie utrzymuje kontaktu ze szkołą syna. Nie jest zorientowany czym się małoletni interesuje, nie odwiedza syna w jego miejscu zamieszkania. Pozwany dotąd nie domagał się, by małoletni przyjechał do niego na wakacje lub ferie zimowe. Pozwany ostatni raz widział się z snem w maju 2014 r.

Zdaniem K. D. miesięczny koszt utrzymania małoletniego to ok. 1.200 zł.

Mąż matki małoletniego również partycypuje w kosztach jego utrzymania, przy czym K. D. nie jest w stanie określić w jakiej wysokości.

(dowód: zeznania K. D. k 95 - 96, orzeczenie o stopniu niepełnosprawności k 46, zaświadczenie lekarskie k 47,49, zaświadczenie z (...) w P. k 48, opinia z (...) w P. k 50, karty informacyjne leczenia szpitalnego k 57 - 61, decyzja w sprawie przyznania zasiłku pielęgnacyjnego k 64, faktury apteczne k 91, 92)

Matka małoletniego K. D. ma 43 lata, wyższe wykształcenie, z zawodu jest magistrem ekonomii.

Matka małoletniego powoda pracuje w (...) Sp. z o.o. w G. jako inspektor na podstawie umowy o pracę na czas nieokreślony z średnim zarobkiem netto 2.500 zł miesięcznie. Poza tym w/w w miejscu pracy ma prawo do 14 – ej pensji oraz Barbórki i świadczeń socjalnych.

Matka małoletniego pozostaje w związku małżeńskim z G. D., który pracuje w (...) Sp. z o.o. KWK (...) z średnim zarobkiem netto 4.587,29 zł miesięcznie.

K. D. poza małoletnim synem F. P. (1) ma na utrzymaniu małoletnią córkę K. T., na którą otrzymuje alimenty od jej ojca M. T. w kwocie po 800 zł miesięcznie ustalone wyrokiem zaocznym tut. Sądu z dnia 26 maja 2015 r. w sprawie III RC 613/14 oraz małoletniego syna W. D. lat 15 z jej związku małżeńskiego z G. D..

K. D. mieszka wraz z mężem G. D. , córką K. T. , synem W. D. i małoletnim w 4-pokojowym mieszkaniu. Czynnosc za to mieszkanie wynosi 725 zł miesięcznie, energia elektryczna 200 zł co dwa miesiące, gaz 50 zł co dwa miesiące, internet po 67 zł miesięcznie oraz telewizja cyfrowa po 90 zł miesięcznie.

Matka małoletniego wraz z mężem spłaca kredyt hipoteczny zaciągnięty na kwotę 38. 000 zł na 25 lat i miesięczna rata wynosi 300 zł, którą faktycznie ze swojej pensji płaci jej mąż G. D..

K. D. wraz z mężem posiada dwa samochody osobowe : S. I., który jest wart ok. 15 000 zł oraz P. (...), który jest wart ok. 17 000 zł. Innego majątku w/w nie posiadają, w tym oszczędności.

G. D. leczy się specjalistycznie z powodu białaczki i wymaga zażywania leków na krew, które kosztują 160 zł miesięcznie.

K. D. nie korzysta z pomocy (...), poza tym nikt z rodziny ani osób trzecich nie pomaga jej finansowo.

(dowód: zeznania K. D. k 95 - 96 , karta wypisowa k 44, zaświadczenie o zatrudnieniu i wynagrodzeniu k 62, 63, kserokopia wyroku SR w T. G. z dnia 26.5.2015 r. w sprawie III RC 613/14, dokumenty dot. wydatków mieszkaniowych k 87, 88, 90, karta informacyjna leczenia szpitalnego k 93,)

Pozwany R. P. (1) ma 43 lata, posiada średnie wykształcenie, z zawodu jest technikiem telekomunikacji.

Pozwany od marca 2007 r. prowadzi działalność gospodarczą pod nazwą (...) w zakresie fotografii, którą z dniem 30 listopada 2015 r. zawiesił. Pozwany, jak twierdzi, działalność corocznie pomiędzy listopadem a kwietniem/majem zawiesza i na nowo ją podejmuje w okresie wakacyjnym. Z tej działalności pozwany uzyskuje dochód w rozbiciu na 12 – cy średnio w wysokości między 600 a 700 zł miesięcznie.

Pozwany poza małoletnim powodem ma na utrzymaniu małoletnią córkę M. P., ur. (...) oraz małoletniego S. P., ur. (...), na których zobowiązany jest łożyć alimenty po 500 zł miesięcznie na rzecz każdego z nich wyrokiem Sądem Okręgowym w Przemyślu z dnia 28 listopada 2011 r. w sprawie I C 625/11.

Pozwany od lutego 2015 r. do nadal pracuje w (...) Sp. z o.o. Sp. K w K. na podstawie umowy o pracę na czas nieokreślony na stanowisku specjalista ds. marketingu internetowego w pełny wymiarze czasu pracy z zarobkiem netto 1.743, 57 zł miesięcznie. W 2014 r. pozwany uzyskał dochód wg zeznania rocznego PIT 36 w wysokości 14.874,88 zł.

Pozwany mieszka z rodzicami A. i F. małżonkami P., z którymi prowadzi wspólne gospodarstwo domowe. Pozwany wraz z rodzicami mieszka w domu, gdzie energia elektryczna wynosi 300 zł co dwa miesiące, gaz 100 zł miesięcznie, woda około 100 zł miesięcznie, podatek od nieruchomości wynosi zaś niecałe 200 zł rocznie. Poza tym w/w na sezon grzewczy muszą kupić opał za kwotę około 1.500 zł, są to 2 tony węgla. Pozwany dokłada się do zakupu węgla kwotą 400 zł.

R. P. (1) posiada samochód osobowy marki T. (...) rocznik 2007 wart około 18. 000 zł, poza tym nie posiada żadnych innych wartościowych rzeczy.

Pozwany leczy się z powodu dyskopatii i zwyrodnienia kręgów szyjnych, na które to schorzenie leczy się od 10 lat i zimą wymaga brania zastrzyków, za które płaci 50 zł. R. P. (1) w związku z problemami z kręgosłupem raz do roku przez okres 10 dni uczęszcza na rehabilitację, którą odbywa w ramach NFZ. Pozwany leczy się również z powodu hemoroidów, i gdy musi kupić przeznaczoną na nie około 15 zł.

Pozwany na żywność do siebie potrzebuje 200 zł miesięcznie, na chemię i środki czystości 100 zł miesięcznie.

R. P. (5) odzież i obuwie kupuje dla siebie raz lub dwa razy do roku i wtedy wydaje każdorazowo 150 zł.

Pozwany nie korzysta z pomocy społecznej, nie pali papierosów, nie spłaca żadnych zobowiązań, nie korzysta z pomocy finansowej ani rzeczowej innych osób.

Ojciec pozwanego leczy się onkologicznie i 2 razy w miesiącu musi być na przetaczaniu krwi w P.. Z kolei matka pozwanego ma 80 lat i wymaga opieki, w tym ze strony pozwanego. Rodzice R. P. (1) poza domem nie posiadają żadnego majątku. Dom ma około 80 m².

Rodzice pozwanego – A. i F. małżonkowie P. utrzymują się ze świadczeń emerytalnych w wysokości odpowiednio 1.565,18 i 1.591,95 zł netto miesięcznie, łącznie z dodatkiem pielęgnacyjnym w kwocie 208,17 zł.

(dowód: zeznania pozwanego k 69, przelewy bankowe k 22 – 23, zaświadczenie lekarskie k 38, 39, zaświadczenie o zatrudnieniu i wynagrodzeniu k 40, 81 – 82, informacje o dochodach z działalności gospodarczej k 41, 42, dokumenty dotyczące wydatków mieszkaniowych k 43, 44, informacja ze strony internetowej pozwanego k 66, wyciąg z (...) k 67, 72, wyrok Sądu Okręgowego w Przemyślu z dnia 28 listopada 2011 r. w sprawie I C 625/11 k 73, decyzje ZUS O/R. k 74 75, 76, informacja Naczelnika US w P. k 86)

Sąd zważył, co następuje:

Odnosząc się do żądania małoletniego F. P. (1) o podwyższenie alimentów zważyć należy, że ustalony zakres obowiązku alimentacyjnego wymaga skorygowania przez stosowne zmniejszenie albo zwiększenie wysokości świadczeń alimentacyjnych – w razie zmiany stosunków, tj. w razie **istotnego zmniejszenia się lub ustania**

możliwości zarobkowych i majątkowych zobowiązanego do alimentacji albo **istotnego zwiększenia się usprawiedliwionych potrzeb uprawnionego** (art. 138 k.r. i o.). Zauważyć jednak należy, że zmiana świadczeń alimentacyjnych, o której mowa w art. 138 k.r. i o., nie może być dokonana w oderwaniu od kryteriów określonych w art. 135 § 1 k.r. i o., tj. usprawiedliwionych potrzeb uprawnionego.

Zakres usprawiedliwionych potrzeb uprawnionego ustalany jest w zależności od tego, kim są względem siebie strony danego stosunku alimentacyjnoprawnego (vide: art. 128-135 k.r.o). Jeżeli strony są członkami rodziny nuklearnej (małżonkowie względem siebie oraz rodzice względem dzieci, jednakowoż nie dotyczy to obowiązku dorosłych dzieci względem ich rodziców), wówczas zakres wzajemnych uprawnień i obowiązków alimentacyjnych wyznacza przede wszystkim dyrektywa zaspokajania przez te osoby potrzeb ekonomicznych zgodnie z zasadą równej stopy życiowej (wyrok Sądu Najwyższego z dnia 7 czerwca 1972 r., III CZP 43/72, OSNCP 1972, nr 11, poz. 198; zob. uzasadnienie uchwały Sądu Najwyższego z dnia 31 stycznia 1986 r., III CZP 76/85, OSNC 1987, nr 1, poz. 4; wyrok Sądu Najwyższego z dnia 5 maja 1998 r., I CKN 284/98, LEX nr 1223692). Przyjmuje się bowiem, iż w ramach takiej grupy nie mają uzasadnienia znaczące dysproporcje w statusie ekonomicznym poszczególnych tworzących ją osób. Konsekwencją tej zasady jest możliwość ustalenia usprawiedliwionych potrzeb uprawnionego na wyższym poziomie niż ten, który zapewnia jedynie opuszczenie przezeń sfery niedostatku. Stanie się tak w szczególności wówczas, gdy na taki pułap świadczeń pozwolą możliwości zarobkowe i majątkowe zobowiązanego.

Ponadto zauważyć należy, że przy stosowaniu przepisów z art. 135 § 1 k.r.o. i art. 138 k.r.o. nie można abstrahować od obowiązków wynikających z innych przepisów, w tym w szczególności z art. 96 k.r.o. (którego treść wyznacza zakres potrzeb dziecka, które powinny być zaspokajane przez rodziców). Stosownie do dyrektywy zawartej w tym przepisie, rodzice, w zależności od swych możliwości, obowiązani są zapewnić dziecku środki do zaspokojenia zarówno jego potrzeb fizycznych, jak i duchowych, a także środki wychowania według zdolności, dostarczania rozrywek i wypoczynku. Przy ocenie, które z potrzeb uprawnionego powinny być uznane za potrzeby usprawiedliwione, należy z jednej strony brać pod uwagę możliwości zobowiązanego, z drugiej zaś zakres i rodzaj potrzeb. Określenie wysokości alimentów od każdego z rodziców na rzecz dziecka stanowi wypadkową usprawiedliwionych potrzeb uprawnionego, zarobkowych i majątkowych możliwości zobowiązanego oraz wkładu osobistych starań rodzica o utrzymanie i wychowanie dziecka (tak Sąd Najwyższy w uzasadnieniu uchwały z dnia 1 lipca 1974 roku III CZP 41/74, OSNC z 1974 roku, nr 5, poz. 76).

Pamiętać nadto należy, że zawsze jednak każde dziecko musi mieć zapewnione podstawowe warunki egzystencji w postaci wyżywienia zapewniającego prawidłowy rozwój fizyczny, stosowną do wieku odzież, środki na ochronę zdrowia, kształcenie zawodowe i podstawowe oraz na ochronę jego osoby i majątku. Wyjście poza wymienione potrzeby zależy już od osobistych cech dziecka oraz od zamożności i przyjętego przez zobowiązanego modelu konsumpcji.

Wysokość alimentów od pozwanego R. P. (1) na rzecz małoletniego F. P. (1) została ustalona uprzednio ugodą zawartą przez tut. Sądem z dnia 25 października 2011 r. w sprawie III RC 476/11. Sąd badał więc zmianę sytuacji po stronie powodowej, jak i pozwanej od tej właśnie daty celem ustalenia czy od zakończenia poprzedniego postępowania nastąpiła taka zmiana stosunków, która uzasadnia podwyższenie alimentów na rzecz małoletniego powoda.

W ocenie Sądu rozpoznającego niniejszą sprawę w okresie będącym przedmiotem zainteresowania nastąpiła taka zmiana stosunków, która uzasadnia podwyższenie alimentów na rzecz małoletniego powoda F. P. (1). Bezspornie bowiem w tym okresie usprawiedliwione potrzeby powoda uległy zwiększeniu. Nie budzi żadnych wątpliwości Sądu teza, iż potrzeby dziecka, których zaspokajanie jest obowiązkiem rodziców wraz z wiekiem zwiększają się, gdyż obejmują one już nie tylko potrzeby bytowe związane z wyżywieniem, zakupem odzieży i zapewnieniem odpowiednich warunków mieszkaniowych, ale także potrzeby kulturalne i wychowawcze, mające zapewnić prawidłowy rozwój fizyczny i duchowy dziecka. W dacie orzekania w poprzedniej sprawie o alimenty małoletni F. P. (1) miał 7 lat. Aktualnie małoletni ma 11 lat i uczęszcza do VI klasy szkoły podstawowej. Potrzeby małoletniego powoda niewątpliwie zwiększyły się w sposób istotny. Okolicznością oczywistą, która nie wymaga specjalnego udowodnienia, jest fakt

większych potrzeb dziecka nastoletniego, w porównaniu z potrzebami dziecka, które dopiero co rozpoczyna realizować obowiązek szkolny.

Jest przy tym oczywiste, że ciężar związany z utrzymaniem dziecka ciąży nie tylko na jego matce, ale także na pozwanym. Zostało przy tym wykazane w sprawie, że w istocie cały trud zarówno wychowania małoletniego powoda, w tym dbania o stan zdrowia małoletniego, jak i częściowego łżenia na jego utrzymanie w formie materialnej spoczął na jego matce K. D.. Wprawdzie sytuacja finansowa matki małoletniego powoda ulega niewielkiej poprawie - osiąga obecnie wynagrodzenia za pracę w średniej wysokości 2.500 zł netto miesięcznie, jednakże należy zwrócić uwagę, iż matka małoletniego oprócz wydatków związanych z jego utrzymaniem, procesem leczenia i kształceniem, ponosi też wydatki związane z utrzymaniem małoletniej córki K. T. lat 17 i małoletniego syna W. D. lat 15, a także inne wydatki związane z bieżącym utrzymaniem siebie i swojej rodziny. Oczywiście nie uszło uwadze Sądu, że na w/w małoletnią K. D. otrzymuje od jej ojca alimenty, zaś z ojcem małoletniego W. D. prowadzi wspólne gospodarstwo domowe, niemniej jednak matkę małoletniego nie może niemalże w całości obciążać obowiązek utrzymania małoletniego F. P. (1). Co więcej takim obowiązkiem nie może zostać obciążony mąż K. D., który, jak wynika z zeznań w/w dobrowolnie partycypuje w kosztach utrzymania małoletniego. Zatem podniesiona przez R. P. (1) w odpowiedzi na pozew okoliczność, iż G. D. dobrze zarabia nie może stanowić podstawy do oddalenia powództwa małoletniego tylko z tego powodu, gdyż oznaczałoby to, iż koszty utrzymania małoletniego ponad ostatnio ustaloną kwotę alimentów winny obciążać męża K. D. - G. D. tylko dlatego, że uzyskuje on wyższe wynagrodzenie, niż zobowiązany do alimentacji małoletniego R. P. (1).

Nie ulega zatem wątpliwości, że pozwany winien wspierać matkę małoletniego F. P. poprzez łżenie wyższej kwoty alimentów aniżeli dotychczas, zwłaszcza, że poza alimentami nie partycypuje w innych kosztach utrzymania syna, nie przekazuje mu prezentów, za wyjątkiem komunii, na którą zakupił synowi laptop za 1.000 zł, nie jest zorientowany w sytuacji szkolnej ani zdrowotnej małoletniego, nie utrzymuje kontaktu ze szkołą syna, nie sprawuje codziennej pieczy nad nim, nie jest zorientowany czym się małoletni interesuje, nie odwiedza syna w jego miejscu zamieszkania i dotąd nie domagał się, by małoletni przyjechał do niego na wakacje lub ferie zimowe. Co więcej pozwany ostatni raz widział się z synem w maju 2014 r.

Z powyższego wynika, iż ciężar osobistych starań o utrzymanie, wychowanie i zdrowie małoletniego spoczywa na jego matce K. D., co winno zobowiązać pozwanego do większego finansowego udziału w kosztach utrzymania małoletniego syna F. P. (1).

Bez wątplenia od czasu ostatniej o alimenty na rzecz małoletniego zwiększyły się jego potrzeby w zakresie kosztów zakupu podręczników i innych pomocy naukowych oraz przyborów szkolnych (łącznie 500 zł) oraz potrzeba pokrywania wydatków związanych ze szkolnymi wyjazdami na wycieczki. Ponadto matka małoletniego F. P. (1) opłaca składki na komitet rodzicielski oraz ubezpieczenie (łącznie 90 zł).

Podkreślić należy, że w dacie poprzedniej sprawy małoletni powód F. P. (1) realizował obowiązek szkolny, ale w II szkole podstawowej, gdy obecnie kontynuuje naukę w ostatniej klasie szkoły podstawowej.

Małoletni F. P. (1) jest w okresie dorastania, a zatem koniecznym jest jego właściwe odżywianie i częstszy zakup odzieży i obuwia, z których to małoletni wyrasta. I na jedzenie dla małoletniego K. D. przeznaczona w miesiącu 300-400 zł, zaś na środki czystości, chemię i kosmetyki 50 zł miesięcznie. Ponadto matka małoletniego co 2-3 miesiące kupuje synowi dwie pary spodni. Jedna para spodni kosztuje 40 zł, zaś raz na sezon kupuje synowi kurtkę za 100 zł. Z kolei dwa razy w roku kupuje synowi półbuty za 60 zł i raz w roku obuwie na zimę za 100 zł.

Nie uszło też uwadze Sądu, że małoletni wymaga leczenia specjalistycznego w związku z czym jego koszty utrzymania są większe niż dziecka zdrowego. Przypomnieć należy, że małoletni leczony jest u psychiatry dzieci i młodzieży od lipca 2013 r. z powodu zespołu nadpobudliwości psychoruchowej z deficytem uwagi w (...) dla Dzieci w Centrum Psychiatrii w S.. Małoletni w związku z tym wymaga stałego leczenia farmakologicznego i regularnych wizyt lekarskich co 3 miesiące, które odbywa w ramach NFZ, i koszt paliwa z P. do S. i z powrotem to 50 zł. Z kolei miesięczny koszt leczenia farmakologicznego małoletniego to 60 zł. Poza tym małoletni leczony jest w poradni ortodontycznej przy

klinice w Z., gdzie wizyty odbywa w ramach NFZ . Koszt paliwa z P. do Z. i z powrotem to zaś 30 zł. Małoletni leczony jest również w poradni chorób płuc w P. z powodów częstych infekcji dróg oddechowych w ramach NFZ i od wiosny do jesieni małoletni zażywa leki alergiczne, gdyż jest uczulony na grzyby. Wówczas na leki jego matka przeznaczona 30 zł miesięcznie. Jednocześnie małoletni leczony jest okulistycznie i co 2 lata ma wymieniane okulary, które kosztują 300 zł. Poza tym F. P. (1) uczęszcza na terapię psychologiczną do Poradni P. – Pedagogicznej w P.. Warto również podkreślić, iż orzeczeniem (...) do Spraw Orzekania o Niepełnosprawności w B. z dnia 11 czerwca 2015r. małoletni został zaliczony do osób niepełnosprawnych od 7 roku życia, do dnia 31 sierpnia 2016 r.

Jednocześnie, w ocenie Sądu, kwota podana przez matkę małoletniego przeznaczana na jego comiesięczne utrzymanie, tj. około 1.200 zł nie jest nieznacznie zawyżona. Z ustaleń Sądu w niniejszej sprawie wynika, iż wydatki mieszkaniowe przypadające na małoletniego wynoszą około 201,40 zł miesięcznie, zaś pozostałe wydatki związane z zakupem odzieży, obuwia, żywności, środków czystości, wydatkami szkolnymi, wydatkami na leczenie wynoszą średnio około 852,60 zł miesięcznie . Tym samym średni miesięczny koszty utrzymania małoletniego po zsumowaniu w/w wydatków wynosi około 1.054,50 zł miesięcznie, zatem więcej niż podała matka małoletniego K. D. . W tym miejscu warto podnieść , iż wydatki matki małoletniego związane z zapewnieniem dziecku letniego wypoczynku oraz w czasie ferii zimowych należą do usprawiedliwionych potrzeb dziecka mieszczących się w dyspozycji art. 96 k.r.o.

Mając powyższe na uwadze, Sąd stanął na stanowisku, iż sytuacja małoletniego powoda uległa zmianie, albowiem wzrosły nie tylko potrzeby materialne w zakresie szkolnictwa (zakup podręczników, pomocy naukowych), lecz także etapu życia w jakim się znalazł, a mianowicie okresu intensywnego wzrostu, generującego zwykle większe wydatki niż w przypadku dzieci w wieku 7 lat i zdaniem Sądu kwota 600 zł miesięcznie jest obecnie kwotą odpowiednią do potrzeb małoletniego powoda F. D., jak również kwotą odpowiednią do możliwości zarobkowych i majątkowych R. P. (6) jako osoby zobowiązanej do alimentacji syna.

Zdaniem Sądu wyższa kwota alimentów pozwoli na pokrycie części kosztów związanych ze szkołą małoletniego i jego bieżącym utrzymaniem oraz zrekompensuje część wydatków związanych z leczeniem małoletniego . Poza tym warto zauważyć , że okoliczności wzrostu potrzeb małoletniego powoda, co do zasady, nie negował sam pozwany, a jedynie możliwość partycypowania w kosztach utrzymania syna w kwocie ostatnio ustalonych alimentów w wysokości po 420 zł miesięcznie, względnie w kwocie po 450 zł miesięcznie. Oczywiście nie umknęło uwadze Sądu, że małoletni F. P. (2) uzyskuje zasiłek pielęgnacyjny w wysokości 153 zł miesięcznie. Zaznaczyć jednak należy, że zasiłek ten to jedno ze świadczeń rodzinnych, którego celem jest częściowe pokrycie wydatków wynikających z konieczności zapewnienia osobie niepełnosprawnej opieki i pomocy w związku z niezdolnością do samodzielnej egzystencji.

Z ustaleń Sądu w niniejszej sprawie wynika, iż obecnie możliwości finansowe pozwanego R. P. (1) ocenić należało jako korzystne, albowiem posiada on stałą pracę z zarobkiem netto 1.743, 57 zł. Nie uszło bowiem uwadze Sądu, że pozwany R. P. (1) w dacie ostatniej sprawy o alimenty na rzecz małoletniego nie posiadał stałego źródła dochodu, zaś w 2010 r. uzyskał dochód w wysokości 5.383,50 zł. Poza tym, jak zeznał pozwany w czasie swojego przesłuchania z prowadzonej przez siebie działalności gospodarczej w rozbiu na 12 – cy uzyskuje dochód średnio w wysokości między 600 a 700 zł miesięcznie . Wprawdzie pozwany prowadzoną przez siebie działalność pod nazwa (...) w zakresie fotografii z dniem 30 listopada 2015 r. zawiesił i, jak zeznał , czyni tak co roku pomiędzy listopadem a kwietniem/majem, i nowo podejmuje w okresie wakacyjnym, zauważyć jednak należy, że z przedłożonej przez pozwanego informacji z (...) wynika rzeczywiście, iż z datą jw. R. P. (7) zawiesił działalność, ale brak jest informacji o wcześniejszych okresach jej zawieszenia. A jeśli faktycznie pozwany tak czyni od początku jej prowadzenia, tj. od 2007 r. to winien przedłożyć dokumenty, które by to potwierdzały zgodnie z art. 6 k.c. , czego nie uczynił albowiem zachodzi podejrzenie, że zawieszenie działalności w toku niniejszej sprawy zostało dokonane przez pozwanego po to aby zmniejszyć swoje możliwości zarobkowe. W tym miejscu podnieść również należy, że jak wskazał Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 16 maja 1975 r. (III CRN 48/75, LEX nr 7702), zasadne i zgodne z treścią art. 135 k.r.o. jest oparcie się na możliwościach zarobkowych pozwanego, a nie tylko na jego aktualnych zarobkach. Zakres obowiązku alimentacyjnego może i powinien być większy od wynikającego z faktycznych zarobków i dochodów zobowiązanego, jeśli przy pełnym i właściwym wykorzystaniu jego sił i umiejętności zarobki i dochody byłyby większe,

a istniejące warunki społeczno-gospodarcze i ważne przyczyny takiemu wykorzystaniu nie stoją na przeszkodzie (por. też. orzeczenie Sądu Najwyższego z dnia 9 stycznia 1959 r., 3 CR 212/59, OSPiKA 1960, poz. 41).

Nie uszło też uwadze Sądu, że pozwany R. P. (1) ma na utrzymaniu dwoje małoletnich dzieci z byłego związku małżeńskiego: M. P., lat 17 oraz małoletniego S. P., lat 13, na których zobowiązany jest łożyć alimenty po 500 zł miesięcznie na rzecz każdego z nich zgodnie z wyrokiem Sądem Okręgowym w Przemyślu z dnia 28 listopada 2011 r. w sprawie I C 625/11. Podnieść jednak należy, że alimenty w tej wysokości na rzecz małoletniego rodzeństwa M. i S. zostały ustalone miesiąc po ostatniej sprawie o alimenty na rzecz małoletniego F. P. (1), gdy, jak wynika z akt tut. Sądu w sprawie o sygn. akt III RC 476/11, w tamtym czasie pozwany nie posiadał stałego źródła dochodu, a w 2010 r. uzyskał dochód 5.383,50 zł. Z powyższego wynika więc, że ustalając alimenty na rzecz małoletnich M. i S. rodzeństwa P. możliwości zarobkowe i majątkowe pozwanego pozwalały na ustalenie alimentów na rzecz w/w małoletnich w takiej wysokości, mając na uwadze, że w dacie wydania wyroku przez Sąd Okręgowy w Przemyślu, R. P. (1) zobowiązany był do łożenia na rzecz małoletniego powoda kwotę po 420 zł miesięcznie tytułem alimentów.

Ustalając wysokość alimentów Sąd miał również na względzie, że pozwany R. P. (1) prowadzi wspólne gospodarstwo ze swoimi rodzicami, którzy posiadają swoje własne świadczenia emerytalne w łącznej wysokości około 3.100 zł miesięcznie, a jego koszty utrzymania pozwanego stanowią wyłącznie wydatki mieszkaniowe, wydatki na żywność, zakup odzieży czy, jak zeznał wydatki na zakup leków na hemoroidy i zastrzyki, przy czym, jak wyjaśnił zastrzyki bierze wyłącznie zimą, a rehabilitację, którą przechodzi w związku z problemami z kręgosłupem odbywa w ramach NFZ.

Nie bez znaczenia dla rozpoznania niniejszej sprawy miała także okoliczność, iż z uwagi na spełnianie przez matkę małoletniego powoda obowiązku alimentacyjnego poprzez osobiste starania o jego utrzymanie i wychowanie, to na pozwanym ojcu powinien w większym niż na matce stopniu spoczywać obowiązek finansowego utrzymania dziecka. W ocenie Sądu nie można dopuścić do wytworzenia sytuacji, w której jeden z rodziców będzie wyręczać drugiego rodzica z obowiązku utrzymywania jego dziecka, tym bardziej, iż pozwany ma obiektywnie rzecz biorąc realne możliwości rzetelnego partycypowania w kosztach utrzymania małoletniego syna F. P. (1). Poza tym, co już zostało wyżej podkreślone, Sąd wziął również pod uwagę, że R. P. (1) nie utrzymuje praktycznie kontaktu z małoletnim - wysyła mu tylko kartkę na święta oraz dzwoni do niego w święta i urodziny, zaś ostatni raz widział się z synem w maju 2014 r. Wprawdzie pozwany w odpowiedzi na pozew podnosił, iż niewielki kontakt z synem nie wynika z przyczyn leżących po jego stronie, a dlatego, że kontakt z synem jest mu utrudniany, jakkolwiek R. P. (4) w toku sprawy nie przedłożył jakichkolwiek dowodów potwierdzających powyższe. Tymczasem zgodnie z art. 6 k.c. ciężar udowodnienia faktu spoczywa na osobie, która z faktu wywodzi skutki prawne, zaś regulacji tej w przepisach proceduralnych odpowiada treść art. 232 k.p.c., zgodnie z którym to strony są zobowiązane wykazywać dowody dla stwierdzenia faktów, z których wywodzą skutki prawne. Podkreślić należy, iż treść art. 6 k.c. i 232 k.p.c. oznacza, że strona, która nie przytoczyła wystarczających dowodów na poparcie swych twierdzeń ponosi ryzyko niekorzystnego dla siebie rozstrzygnięcia, o ile ciężar dowodu co do tych okoliczności na niej spoczywał. Zaznaczyć także należy, że nie jest rzeczą Sądu poszukiwanie za stroną dowodów przez nią nie wskazanych (tak również SN w wyroku z dnia 17 grudnia 1996 r., I CKU 45/96, OSNC 1997, nr 6-7, poz. 76).

W świetle powyższych okoliczności Sąd doszedł do przekonania, iż w sprawie zostały wykazane przesłanki uprawniające do podwyższenia ciążącego na pozwanym obowiązku alimentacyjnego do kwoty wskazanej w wyroku, począwszy od dnia 1 stycznia 2016 r., jak żądała matka małoletniego z tym że różnicę między poziomem kosztów a zasądzonymi alimentami będzie zmuszona pokryć matka małoletniego K. D. jako formę zwiększonego osobistego partycypowania w zaspokajaniu potrzeb uprawnionego. Jednocześnie Sąd umorzył postępowanie w sprawie w części, w której strona powodowa cofnęła żądanie pozwu, o czym orzeczono, jak w pkt 2 wyroku.

O kosztach sądowych w sprawie orzeczono na zasadzie art. 100 k.p.c. i art. 113 ust. 1 i 4 ustawy z dnia 28 lipca 2005r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych obciążając pozwanego R. P. (1), jako stronę przegrywającą, obowiązkiem ich uiszczenia.

Rygor natychmiastowej wykonalności nadano na podstawie art. 333 § 1 pkt 1 k.p.c.